

[Landbrugsministeren.]

lige Udgiftsformer bliver holdt adskilt paa Regnskabet, hvad jo vil give et klarere Billede af Rentabiliteten af Vildmosens Drift.

Angaaende det andet Samraad, som det ærede Medlem omtalte: Revision af Vandløbslovgivningen, kan jeg bekræfte, hvad det ærede Medlem allerede oplyste, at der er Forarbejder i Gang, ikke i Ministeriet, men i forskellige Kommissioner, der er nedsat dels af Landboforeningerne, Husmandsforeningerne og Hedeselskabet og dels af Ingeniørforeningen, og at det er Ministeriets Agt, saa snart Betænkninger foreligger, da at skride til Udarbejdelse af Forslag til en Revision af denne Vandløbslovgivning, der ganske sikkert for sin Tid var et udmærket Lovgivningsarbejde, men som maa siges i mange Henseender nu at være forældet.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard omtalte et Samraad vedrørende Adgangen til Veterinærstudiet paa Landbohøjskolen. Jeg har i Finansudvalget gjort opmærksom paa, at der mellem Ministeriet og Landbohøjskolens Direktion har været ført Forhandlinger herom, og jeg har draget Omsorg for, at den tidligere Begrænsning til 40 er blevet forhøjet til 50. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem om Ønskeligheden af, at Veterinærstudiet var et frit Studium, saaledes at enhver kunstig Begrænsning bortfaldd, men visse Hensyn ved Undervisningen — det er navnlig de mange Øvelser, det her drejer sig om — gør, at man ikke kan optage et ubegrænset Antal Elever, men jeg har, som sagt, Opmærksomheden henvendt derpaa, og jeg vil gerne i Fremtiden arbejde for, at det Antal Elever, der kan optages, bliver saa stort som muligt.

Jeg skal bekræfte det ærede Medlem Hr. Andreasens Udtalelser om, at jeg gerne vil gaa med til en Overvejelse af, paa hvilken Maade der kan skabes et rimeligt Understøttelsessystem for Skovløberne i Lighed med det, der har været gældende i tidligere Tid. Derimod maa jeg bestemt fraaade, at man gaar over til en Ordning, hvorefter Skovløberne bliver fast ansat og som Tjenestemænd faar en Pensionsret.

Sluttelig skal jeg overfor det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der talte om Muligheden for Udnyttelse af Skovprodukter ved industrielle Anlæg, hvilket ogsaa er et Emne, der har været Genstand for Samraad i Finansudvalget, sige, at jeg tror, der er Grund til for Staten at være meget varsom med at sætte store Kapitaler i saadanne industrielle Anlæg. Selv om det er *forholdsvi*s store Skovarealer, der er under Statsdrift, er vore

Skovarealer som Helhed ikke meget store og betydningsfulde i Sammenligning med, hvad der findes i en Række andre Lande, navnlig i de Lande, der ligger Nord for os. I disse Lande kan man oprette industrielle Anlæg alene paa Basis af Affald fra Savværkerne; men saadanne Stordrifter findes ikke her i Landet. Hermed være ikke sagt, at Spørgsmaalet ikke har Interesse; men jeg tror, det vil være her som paa alle tilsvarende Omraader; at det bedste er, at en saadan Opgave løses gennem privat Initiativ. Jeg kan i denne Forbindelse oplyse, at der i denne Tid føres Forhandlinger om Ydelse af Kriselaan til Oprettelse af en Papfabrik ved Troldhede Station, hvilket navnlig vil være af Betydning for Udnyttelsen af en hel Del Affaldsbrænde fra de store Plantager dør. Jeg mener, at Staten kan støtte noget saadant, men at det vilde være risikabelt, hvis Staten vilde foretage store industrielle Anlæg.

Med Hensyn til det sidste Spørgsmaal, om Eksporten til England, skal jeg sige, at det ligger i Forholdets Natur, de forholdsvi smaa Skovarealer her i Landet, at vi aldrig har haft nogen særlig betydende Eksport af Træ til England. Nu og da kan en saadan forekomme, men stor Betydning vil den neppe kunne faa, idet det er de store træproducerende Lande, der i saa Henseende kommer i første Linie.

Lundberg: I Anledning af Debatten her om Afstaaelse til Staten af Jorderne fra Godset Ravnholt og i Anledning ikke mindst naturligvis af de Bemærkninger, den højtærede Minister nu har gjort, finder jeg det paakrævet at stille ham endnu et Par smaa Spørgsmaal foruden dem, som det ærede Medlem Hr. Olufson har stillet. Først maa jeg maaske sige til det ærede Medlem Hr. Holstein, at jeg skal ikke komme ind paa nogen Debat i og for sig vedrørende den store, varmhjertede Tale for Majoratsbesidderne, han i Gaar holdt, thi for det første betragter jeg ikke det ærede Medlem Hr. Holstein som uheldet Taler i denne Sag, og for det andet tror jeg, at det, som har den største Værdi i dette Øjeblik for Rigsdagen, er at faa afgjort, hvilken Rolle den højtærede Minister har spillet i denne Sag, og ikke at faa at vide, til hvilket Beløb disse Godser er blevet vurderet. Thi derom kan Rigsdagen simpelt hen ikke udtale sig. Det er ifølge Loven henlagt til Vurderingsmyndighederne, og ingen — heller ikke den højtærede Statsminister med al sin Vælde — vil kunne rokke de Tal eller de Beslutninger, disse kommer til. Derfor mener jeg ikke,